

Šlomsfukov Janes. Jih shé prav vsadil ni, mé-
nim. Šadaj pa tudi vezh nozhe drevja saditi.“

To ni prav, de je prezej obupal. Nobeno drevo po prvih mahleji ne pade, in malo ktéra rézh v prvih doneše. Vsako drevesce pa tudi ne doraste, kakor vsak otrok starosti ne do šiví. K mladim sadunosnizam se kmalo kaj perpikne, de usaknejo. Glejte sa zešto proti farovshu se tudi drevje slo fushí, sato ker je semlja prevezh peshena; pa jes fim tudi she mojster Škasa bil, ki fim ga sadil. Per zhém fim greshil, bodem pri perloshnosti povedal. V rêji drevja fim samouk, le is knjig se uzhil, bukvizam pa ni vse verjeti. Škosi laštno skušnjo se zhlovek she le prav sbrihta. Le svešto me poslušajte, kadar bodem od rêje sadniga drevja govoril in uzhil vas; po tém kar vam bodem povedal in kasal, poskušajte domá storiti. Gotovo bošte fzhasama umetni redniki drevja.

Obljubite mi danes in terdno si sklenite, sernja ne vezh tratiti, kadar boš te sadje jedli, ampak vsaditi ga, in zhe bo kdó danes jabelko jedel, naj s pezhkami dela, kakor sim kasal, de drevésza s njih srasejo. *)

„Ja, ja, tako bomo storili!“ vŕi uzhenzi kri-
zhijo.

Léta pertezhejo in sadje bomo s nafhih dre-
vefiz terkali, in ko naf vezh ne bó, bodo nafhi
otrozi pod kofhatim drevjem se hladili in s hvalesh-
nim ferzham s njih dobro sadje tréfli in ga jédli.

Peter Mufsy.

Urno, kaj je noviga?

(Nova zéfta v Maria Zelj.) Romarjem, ki so zhes fterme gore, ki se imenujejo „Ana-, Johahims- Josefsberg in Knierigel,“ na boshjo pot v Zelj romali, je snano, kako teshavno je zhes te gore hoditi. Pa kmalo bo drugazh. To zélo pot she sdaj predelujejo in v létu 1846 bo konzhana. Liljensfeldski opat, gospod Ambrosh, imajo sa to veliko naredbo nar vezhji safluge.

(Na Dunaju) je bilo 22. Profenza po nozhi
strašno gromenje in blifkanje. Ravno tako hudo
vreme je bilo tiſto nozh v Kloſterneuburgu, dve
ure od Dunaja, kjer je ſtrela v zerkev Št. Martina
vdarla in je vezh hiſh pogorelo.

(Rufovski Zefar) je novo vkaso dal, de fe imajo vfako léto mešza velíkiga Šerpana v Zarfkovim Šelu konji v diru sa ftavo fkuſhati in na

*) Ljubi mladenzhi! kar vam tukaj vašh uzhitel tako ferzhno fvetovajo, tudi zhasfittljivi gospod Pirz v svojim pismu is Amerike z. k. krajnski kmetijjki drushbi fvetuje, ker pravi:

»De bi se lepa reja sadja poslahtnila, vŕim domorodcam svétjem, vŕako pezhko povŕitiga sadja v dobro semljo vtakniti, kamor jo je modri stvarnik svetá namenil, ali pa pezhke odbérati in v kakim drevniku vsaditi. Tudi bi bilo korisno, zhe bi vsi domazhini na desheli, zhaŕitljiva duhovŕhina in uzhiteli drevnike napravljati opominjali ter ljubo mladost v ŕholah v reji sadja poduzhevati pufili, in ljubestin vertnarŕtva v mladih serzih obujali. Koliko korista, prida in veselja bi se tako desheli in njenim prebivavcam pripraviti dalo!« Kakor se pa mora s peŕhkam k temu zil in konzu ravnati, bodemo v prihodnizh s Pirzovmi besedami povedali. —

ogled postaviti: Zesar sam bo nar boljši in nar bolj plemenite konje per tej perloshnosti jesdaril in pred svoj vos vprezhi puštil, ter tako njih plemenitost pokufil. Nar bolji med njimi bodo premje dobili.

(Shelesne zéfte v féverni Ameriki) frovo maflo ali puter delajo! Inshenírji Şhent-Jurfshke dershave fo to snafhli. Pinja imá podobo veliziga pifkra in vezh ko 120 bokalov mléka dersní. S pomozhjo posebne naredbe derzhanje vosá v pinje vezh fhib tako premika, de mleko mefha in v frovo maflo predéla. Kaj se ljudje vunder vse smiflijo!!

(Na Krajnskim in Korófhkim) fe je ljudstvo od léta 1825 do leta 1840, torej v 15 létah sa dva in pet deset taushent, devet sto in devet deset duh pomnoshilo. — V letu 1825 ste iméle obedve deshele 70,3049 duh, v lelu 1840 pa 75,6039.

(Is Planine 24. Profenza.) Šnozhi okoli 8 ure fo v ofhterijo k zhernimu orlu trije moshje perfhli, nekoliko, pa ne popolnoma po turfhko oblezheni, — in ker fo naf kranjsko govoriti flifhali, fo se snami v pogovore fpuftili, in nam povedali, de fo Zhernogorzi (Montenegriner). Mi fmo miflili, de fo kupzi. Eden smed njih je nam savolj lepe in velike poflave, in v savolj drasiga oblazhila, pofebno dopadel, in fe je prav prijasno snami menil. Poprafhevali fmo ga od zhernogorske kupzhije, od zhernogorskih navad, isdelkov, seljskih perdelkov i. t. d. in mu tudi nafhe kmetijske novize v roke podali. Na vse prafhanja je nam prijasnim v zhernogorskim — krajnzam lahko saftopnim jesiku — odgovoril, in naf med drugim tudi prafhal, zhe gospoda Kopitarja na Dunaji posnamo. V narvezhjim pogovori pa svemo od z. k. pofhte, kdo je ta lep in prijasen mosh, ki je nam zhaft fkasal, fe s nami meniti. In kdo je bil? — Bili fo milofljivi in vse zhafti vredni gospod Vladnika, to je ftarovirski fhkof, kateri imajo tudi deshelfko oblast v zherni gori. Šram je naf bilo, de nifmo njih vifokimu ftanu dolshne zhafti fkasali; tode prijasne befede, f kterimi fo fe poflovili, rekozh: „s Bogam Krajnzi!“ fo naf potolashile, pa tudi marfikterimu, kateri je morde nafh krajnski jesik obrekoval, pokasali, de naf zelo Zhernogorzi, akoravno is teh daljnih krajev pridejo, lahko saftopijo. —

M. K.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	25. Profénza.		22. Profénza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pŕhenize domazhe	1	15	1	28
1 " " banafhke	1	27	1	27
1 " Turfhize . . .	1	3	1	5
1 " Sorfhize . . .	—	—	1	10
1 " Ershi . . .	1	4	1	6
1 " Jezhmena . . .	—	54	1	—
1 " Profa . . .	1	3	1	3
1 " Ajde . . .	1	—	1	12
1 " Ovfa . . .	—	36	—	39

Zena presfizhev v Krajnju 22. Profènza :
Presfizhi domazhi po 5 ½ krajzarjev funt.
„ hrovafhki po 6 krajzarjev funt.
Šhpèh po 13 goldinarjev in 20 krajzerjev zent.

V Ljubljani. Natisnil in saloshil Joshef Blasnik.